

NÄR KYRKORNA BRANN!

En gammal vind av revolution blåser genom vargarnas rike!
Dunkla gråpälsade gestalter dväljes i midnattsskogens skuggor!
Av vargavinterns köld krönade till furstar!
Flocken är samlad och svär blodhämnens ed!

I hat vi Guds boning beskådar!
Visioner af aska våra sinnen besätter!
Ett sken av hämnd lyser i nattens vilddjursögon!
Av eld från pestgudens öde!

Under stjärnhimmlens nattliga glans!
Vi svor den vargarnas heliga pakt!
Insvepta i frostdimmans dystra slöja!
Vilddjur av ödemark och skog!

Stolta vi bränner Jahves tempel
och bränner de kristna på flammande bål!
Mot den mänskliga pesten vi strider!
I månsken glänser vårt iskalla stål!

I dimmhöljd nattfärd genom skogen!
Vi vandrar i skenet av brinnande kyrkor!
Vildjurens revolutionära lågor flamar!
För evigt i gråpälsade vargars hjärtan!

Mäniskornas Gud faller från sin usla tron av lögner!
Ty detta uråldriga rike av vildmark skall åter bli vårt!

En praktfylld midnattsfärd genom dimman, i de
revolutionära flammornas sken!

